

VEČERNI LIST

NEODVISEN DNEVNIK * Posamezna številka 16 vinarjev.

Cene po pošti:
za celo leto K 40.—
za polleta . K 20.—
za četrt leta K 10.—
za 1 mesec K 3.50
Za Ljubljano mesečno 1 K.
Uredništvo in uprava:
Kopitarjeva ulica št. 6.
Uredn. telefon št. 59.

Laško letalo zajeto. Na poletu iz Padove na Dunaj.

Krško, 10. jun. V Zadovinku se je v soboto zjutraj spustil na tla velik laški zrakoplov »Caproni«, ki ima številko: Ca 5 11.745. Imel je tri potnike, enega častnika in dva podčastnika. Povedali so, da so se dvignili v Padovi in so hoteli na Dunaj, s seboj da vozijo pošto vojnih ujetnikov. V megli so izgubili

orientacijo, in ker so mislili, da so že v Nemški Avstriji, so se spustili na tla. Srbska patrola, ki je bila slučajno v bližini, je Italijane takoj aretirala ter jih po zaslišanju odpeljala v Ljubljano. Zastrazeni zrakoplov čaka v Zadovinku nadaljnje usode.

Jugoslovanska trgovina na Jadranu.

m Belgrad, 11. junija. Naši odposlanci na medzavezniški narodno-gospodarski konferenci v Bruslju so se vrnili 9. t. m. Uspeh naše

delegacije je, da je naša trgovina priznana na Jadranu in da se bo mogla vršiti v gospodarski zvezi z zavezniki.

Podpredsednik deželne vlade za Slovenijo v Belgradu.

m Belgrad, 11. junija. (Izvirno.) Včeraj je došel v Belgrad podpredsednik pokrajinske vlade za Slovenijo, dr. Zerjav, da poroča

o pogajanjih za premirje z Nemško Avstrijo. Dr. Zerjav bo sprejet od prestolonaslednika Aleksandra v posebni avdijenci.

Angleški in francoski poslanik pri regentu.

m Belgrad, 11. junija. (Izvirno.) Prvi dan binkoštnih praznikov je sprejel prestolonaslednik Aleksander v posebni avdijenci angleškega in francoskega poslanika, ki sta

predložila svoja nova akreditivna pisma. Po obedu pri prestolonasledniku sta posetila ministrskega predsednika Stojana Protića.

Temešvar za Jugoslavijo.

LDU Belgrad, 10. junija. Prvi dan Duhovnega se je vršil v Temešvaru velik ljudski shod, ki ga je sklicalo tamošnje meščanstvo in ki se ga je udeležilo preko tri tisoč delegatov vseh banatskih občin. Vsi govorniki so dokazovali srbsko pravo na Temešvar in protestirali proti pretiranim rumunskim zahtevam. Iz tisoč grl se je glasilo: Ne damo Temešvara! Ni miru brez Temešvara! Doli z

rumunskim imperializmom! Prečitani so bili mnogobrojni brzajavni pozdravi občin, ki niso mogle poslati delegatov. Shod je bil zaključen s popevanjem srbske himne. V brzajavnem pozdravu, ki je bil odposlan regentu Aleksandru, slove: »Narod srbskega Banata apelira na vrhovnega poveljnika hrabre srbske vojske, da ne dovoli, da ta vojska zapusti Temešvar brez skrajne sile.«

Tuji državljani v Jugoslaviji.

m Belgrad, 11. junija. (Izvirno.) Ministrski svet je sklenil, da se noben podanik neprijateljskih držav ne sprejme v naše državljanstvo. Do sedaj je bilo vloženih veliko šte-

vilo prošenj za podelitev našega državljanstva, ki se pa bodo rešile šele po sklepu miru.

Ruska delegacija v Zagrebu.

m Belgrad, 11. junija. Ruska delegacija pod vodstvom grofa Bobrinskega bo odpoto-

vala jutri zjutraj iz Belgrada, kjer se je mudila več dni, v Zagreb.

Judje v posameznih državah.

(Po najnovejši statistiki.)

Sedaj, ko se piše v časopisju toliko o priseljevanju Judov v Jugoslavijo, bo zanimivo, če se ozremo kratko na število Abrahamovega rodu na svetu in na njegovo razdeljenost po posameznih državah. Judov je na svetu dobrih 12 in pol milijonov (12.762.000), in tvorijo 0.7% svetovnega prebivalstva, tako da bi pri »pravični« razdelitvi Judov na vse države prišlo povsod 7 Judov na vsakih 1000 prebivalcev. Toda Judje so razdeljeni po posameznih državah jako »krivično«. Dobra polovica vseh Judov celega sveta biva v Rusiji (z Rusko Poljsko vred), kjer znaša njih število 6,530.000, tako da tvorijo 4.4% prebivalstva; četrtina vseh ruskih Judov biva v Poljski, kjer tvorijo 14% prebivalstva. Prav enako kakor Rusija je bila z Judi založena ranjka Avstro-ogrška; štela je 2,266.000 rodu Abrahamovga hčera in sinov (4.4% prebivalstva v Galiciji 11.1%). Za Avstrijo je prišla na vrsto Rumunija s 3.7% židovskega prebivalstva. Kultura kake države se torej nikakor ne da meriti po — visokem številu Judov. O tem se tudi prepričamo, če se ozremo druge evropske kulturne države; videli bomo, da se nikjer Judje niti približno tako dobro ne počutijo kakor v navedenih treh državah. Belgija s 7½ milijoni prebivalcev šteje n. pr. samo 4000 Judov, to je 0.05%, Italija 0.1%, Francija 0.3%, Anglija 0.6%, Nemčija 1%. V celi Srbiji je bilo samo 6000 Judov (med 4,100.000 prebivalci tvorijo nekako 0.15%). Najmanj Judov v Evropi bosta brezdvomno imeli Španija in Portugalska, ki štejeta ož skupnem prebivalstvu 25½ milijonov samo 1.800 Judov, tako da pride na 100.000 prebivalcev le 7 Judov. Koliko je Judov v Jugoslaviji, iz našega vira (Hickmannov »Universal-Taschenatlas« 1918, str. 41) ni razvidno, ker naš vir navaja poleg Srbije samo še število Judov v Bosni (12.000 ali 0.6%). V Sloveniji jih je zelo malo; bolj so vkoreninjeni na Hrvaškem. Za Zide je očitno najugodnejše lovišče: bogata agrarna, a glede izobrazbe zanemarjena država. Mi nimamo ničesar proti židom kot takim, pač pa proti odtužnosti in nemoralni v gospodarskem in pravnem življenju, ki se rado naseli v deželi zaeno z Judi. Poštenemu, pridnemu, po izobrazbi strmečemu narodu se ni ničesar bati, on bo lahko obdržal svojo trgovino v lastnih rokah, ako bodo storili i trgovci i odjemalci svojo dolžnost. Trgovci naj bodo solidni, ljudje pa naj kupujejo pri svojih. Vobče je pri naših slovenskih trgovcih prijetno kupovati, ker se mnoge stare trgovske hiše prav solidne. Mislimo, da je to deloma gotovo pripisovati dejstvu, da našemu trgovcu ni delal nerealne konkurence žid. Pač pa bi glede potrebnosti nekateri trgovci lahko malo bolj pazili na svoje osobje, morebiti tudi nase, dasi radi

iznavamo, da je bilo na Slovenskem po vojni celo med vojno zelo prijetno kupovati. Svojo pozornost pa moramo obračati na vse, kar je v prid naši trgovini, ako jo hočemo obdržati trdno v lastnih rokah in ji pripomoči do najlepšega procvetanja. Kajti solidni, po-

šten in postrežljivi domači trgovci, ki uživajo zaupanje ljudstva, so edini zanesljivi jez proti kvarnim vplivom judovstva. Med takim prebivalstvom je vsak novi trgovec, pa naj bo tudi Jud, prisiljen k solidnosti.

nano: tri in polkrat toliko]. Nas je vojna izza leta 1914 stala okoli 300 milijard, ako cenimo zelo nizko; zahtevamo, da nam jih Nemčija povrne.

Mirovni posvet.

LDU Lyon, 10. junija. (Brezlično.) Pri obravnavi nemških protipredlogov v ponedeljek zjutraj in popoldne so se pečali načelniki zavezniških vlad, zlasti z vprašanjem obnove in odškodnine. Posebne strokovne komisije, so že doposlale svetu četvorice svoja poročila o problemih saarske kotline, Alzacije-Lorene, nemških kolonij ter vojaških in pomorskih določb. Izdelati se morajo še poročila o obnovi in odškodnini, o vzhodnih mejah Nemčije, o finančnih vprašanjih, o ureditvi plovbe po rekah; tudi razprava o vprašanju, da-li se ima Nemčija pripustiti k zvezi narodov, še ni končana. V ponedeljek zjutraj je imela sejo teritorialna komisija, ki ima nalogo, določiti vzhodno mejo Nemčije. Popoldne se je nato sestala k seji komisija, za baltiške pokrajine. Istočasno se je sešla v ministrstvu za zunanje posle posebna komisija, ki bo proučevala politične klavzule, pridržane v mirovni pogodbi z Nemško Avstrijo in našajoč se na Italijo. Člani te komisije so: Pichon (Francija), Sonnino (Italija), sir Eyro Crowe (Anglija) in Nelson (Amerika); podrejen ji je tudi poseben redakcijski odsek, kjer ima vsaka velesila po enega zastopnika.

Kako so naši junaki osvobodili Črno.

To je bilo veselje dne 28. maja okrog 9. ure dopoldne, ko so napadli Jugoslovani nemško posadko. Od vseh strani so se približali po gorovju čisto neopaženi naši vasi. Ko so padli prvi streli, je bilo vse po koncu. Nemški roparji so letali zbegani semintja. Boj se ynamo, strojnice in puške so začele ropotati, kakor se je izrazila neka tukajšnja narodnjakinja, »kakor bi orehe tresel«. Nemški nadporočnik Henrik Franzl gleda nekaj časa z daljnogledom, kako se razvija boj, nato pa z glavo zmaja in zbeži. Dobro uro traja bitka, civilno prebivalstvo se poskrjuje po raznih kofičkih, naši nestrpno čakajo izida, kar naenkrat se zasliši raz hrib nad vasjo: »Živio, hurra« in nemška moč je strta. Nemški tolovaji bežijo na vse strani; bitka je dobljena. Na naši strani so 4 mrtvi, med njimi štabni narednik Hostnik, tudi Nemci so imeli 5 mrtvih, ranjenih nekaj nad 30, te so prepeljali v Soštanj, Nadporočnik Franzl in skoro vse njegovo moštvo je zajeto, vojni plen: en gorski top, 6 strojnic, mnogo pušk in zelo veliko municije.

Slovenski in srbski junaki so takoj začeli čistiti Črno; razni nemškutarji-hujskači morajo plačati svoje izdajstvo z aretacijo, nemški vojaki pa bežijo čez Rišperk proti Pliberku; skozi Možico se niso upali. Na Rišperku je padel v nadaljnih bojih srbski junak Jovan Vatković, Vel. Zakolčki, ki je pokopan pri podružnici Sv. Helene v Podpeči. Zavzel je Črno nadporočnik Novak, junak ljubljanskega pešpolka.

Slovenci so z navdušenjem pozdravili svoje osvoboditelje, posebno še zavedni rudarji. Bil je pa tudi skrajni čas, zakaj istega dne dopoldne, kakor smo naši pozneje zapisnike, so nameravali Nemci zapreti mnogo naših odličnih Slovencev in Slovenk in skoro vse slovenske rudarje. Slovenski rešitelj je torej ravno pravočasno došel med zvesto slovensko prebivalstvo, ki je v zahvalo za rešitev izpod barbarskega nemškega jarma hitelo nasproti jugoslovanskim junakom in jim veselo podajalo roke. Nemški roparji pa naj si dobro zapomnijo, kašen svinec kopljemo v Črni!

Boji na Slovaškem.

Bukarešta, 10. junija. (RDU Dacia.) Poveljna poročila ogrskega armadnega poveljništva o nadaljnjih uspehih ogrskih čet na Slovaškem so neresnična. Po posegu naših in francoskih kolonijalnih čet v boj dne 7. t. m. Mažari niso prav nič napredovali.

Praga, 10. junija. (ČTU) Položaj na Slovaškem se je izboljšal v sredini in na zapadni fronti. Vzlic svojim uspehom je vrhovno poveljništvo na migljaj svoje vlade ustavilo

ofenzivo, češ da popolnoma podreja svojo akcijo volji entente. Ako sovražnik ne bi takoj ustavil vseh svojih napadov, imajo armadna poveljništva zopet svojo popolno svobodo, da nadaljujejo svojo akcijo.

Haag, 10. junija. (ČTU) »Daily Telegraph« poroča: Ententa namerava naročiti romunski vladi, naj njene čete korakajo proti Mažarom.

Za enotno književnost.

m Zagreb, 11. junija. Te dni je bilo posvetovanje hrvatskih književnikov, na katerem se je povdarjala potreba enotne narodne književnosti. Za to bi bila pred vsem potrebna uvedba ekavskega narečja in latinice. V cerkvi pa naj bi se opustila glagolica in sprejela cirilica. Ti predlogi so se poslali vsem našim kulturnim društvom, da posredujejo v svrhu končne rešitve teh vprašani.

Centrala lekarniških potrebščin.

m Zagreb, 11. junija. Ministrstvo za narodno zdravje organizira v Belgradu centralo za dobavo lekarniških potrebščin. Druga centrala se bo osnovala v isto svrhu v Zagrebu pod vodstvom farmakološke fakultete.

Iz socialistične stranke.

m Osjek, 11. junija. V binkoštnih praznikih so imeli socialisti Vitomir Korač, Viljem Jurij Bukšek ter Slavko Henč posvetovanje o strankarskih stvareh. Tukajšnje delavske organizacije so se izrekle za socialistično desnico. V kratkem prične izhajati list »Socialista« kot glasilo desnice.

m Osjek, 11. Socialisti Dalovac, Stumpf, Drešnik in Fridman, ki so bili v preiskovalnem zaporu, so bili izpuščeni na svobodo vsled brzovjavnega posredovanja posl. Korača in Bukšeka pri ministru za notranje stvari.

1871 -- 1919

LDU Lyon, 10. junija. (Brezlično.) Pod naslovom »Kontrast« priobčuje pariški »Temps« zanimiv članek, v katerem primerja breme, ki jih je morala prevzeti Francija l. 1871, z onimi, katere nalaga mirovna pogodba Nemčiji letos. Leta 1871. je plačala Francija sedem mesecev po podpisu premirja 125 milijonov; sedem mesecev po sklepu premirja z dne 11. novembra 1918. Nemčija ni plačala niti beliča, dasi ni bila niti poplavljena z nasprotniškim vojaštvom, niti izplenjena, niti opustošena. Leta 1871. smo plačali osem mesecev po sklepu premirja celo milijardo, dve leti in štiri mesece po podpisu mirovne pogodbe pa pet milijard in tristo petnajst milijonov. Ko se je sklepalo premirje dne 28. januarja 1871, je imela Francija v svoji državni blagajni mogoče še en milijon; koliko milijard je imela v svojih blagajnah Nemčija dne 11. novembra 1918, ko je podpisala premirje z zavezniki. Odkupnina petih milijard se je morala plačati v zlatu in v srebru, v čistem denarju in v natančno določenih vrednotah. Naši bankovci so bili izključeni (razen 125 milijonov), pravitako tudi naše blago. Nemčija sme plačati odškodnino in natura (v blagu, v naravnih produktih itd.), mi pa smo morali plačati deloma v nemškem zlatu in samo 273 milijonov v srebru. Kje pa je nemško srebro? »Temps« opozarja na to, da je moralo plačati pariško mesto leta 1871. dve sto milijonov odkupnine in da so morale razne francoske občine plačati Nemčiji za sedemstoinsedem milijonov vojnih stroškov, zahtevala pa je od nas pet milijard in tristo petnajst milijonov, to je trikrat toliko, kakor so znašali njeni vojni stroški (natančno izraču-

Turški delegati.

LDU Lyon, 10. junija. (Brezlično.) Za 11. t. m. pričakujejo v Toulonu prihod oklopnice »Democratie«, s katero bo na Francosko pripela turška misija, ki je namenjena k mirovni konferenci. Francosko ministrstvo za zunanje stvari je najelo v Vauressonu vilo »La Vauressonniere«, kjer bodo turški delegatje nastanjeni.

Za neodvisnost Turčije.

LDU Lyon, 10. junija. (Brezlično.) Komite za Orient, ki je pred kratkim zboroval v Parizu, je sprejel soglasno nastopni dnevni red: Komite za Orient opozarja francosko vlado na veliko važnost, ki jo ima za Francijo, ohranitev neodvisnosti in neokrnjenosti turških pokrajin, ki se razprostirajo tostran Tavra. Izraža tudi željo, naj si vlada republike prizadeva, zagotoviti to neokrnjenost in neodvisnost. Samo ako bi bilo nemogoče, ohraniti to kakor ono, bi smela francoska politika pristati na sistem anatolskih sektorjev.

Zveza narodov.

LDU Lyon, 10. junija. (Brezlično.) Odsek za ustroj zveze narodov je imel v ponedeljek popoldne v hotelu »Crillon« svojo drugo sejo pod predsedstvom Pichona. Generalni tajnik sir Eric Drummond je predložil spomenico o organizaciji zveze narodov. Razvila se je živahna razprava, po kateri so sprejeli nastopno resolucijo: Največje važnosti za zvezo narodov bo, da bo obveščena in poučena kar najhitreje o vseh važnejših političnih, gospodarskih, finančnih, socialnih in drugačnih pojavih v vseh delih sveta. Vsaka država, ki je član zveze, bo torej morala obvestiti mednarodno tajništvo o vseh takih pojavih. Odsek je izjavil soglasno, da morajo vlade držav, ki so članice zveze, biti odgovorne za poslovanje svojih funkcionarjev v mednarodnem tajništvu. Odsek smatra tudi za potrebno, povabiti k sodelovanju nekaj odličnih pravnikov raznih narodnosti, ki bodo oddali svoje mnenje o uredbi mednarodnega stalnega sodnega dvora, kakršnega določa člen 14 mirovne pogodbe.

s »Govornik«. Predsednik angleške zborice ima naslov »govornika«, a sam ne govori nikoli ampak jih samo posluša. No, na neki slavnosti, ki so jo priredili časniki, je spregovoril tudi on. Pozdravil je časnikiarje in dejal, da časniki skoraj ne bere, ker se boji poročiti o govornih, ki so jih govorili v zbornici. Čudil se je trudu, ki ga obvladajo časnikiarji, da morejo prinesiti v celoti dolge nerazumljive govore. Govornike zavida samo tedaj, če imajo gromki glas, ker želi tudi on, da bi ga imel ob posebno burnih sejah. Najmočnejši glas ima nek znani irski govornik. Ta je govoril, da je eden njegovih kolegov bežal iz dvorane rekoč: »Grem na ulico, da ga bom mogel razumeti.« »Govornik« je vsled silnih 35.840 govorov postal popolnoma ravnodušen nasproti govorom in govornikom.

Aprovizacija.

a **Prodajalec sladkorja** (Ljubljani) se vabijo, da se zglase radi nakazila soli pri g. Jelačinu, Rimska cesta, in sicer: iz I., II. in III. okraja v petek, iz IV., V. in VI. okraja v soboto, iz VII., VIII., IX. in X. okraja v ponedeljek, to je 20., 21. in 23. junija t. l.

a **Sladkorja za Ljubljano** še ni. Včeraj se je zbrala pred sladkorno centralo večja množica žensk, ki je zahtevala, da se nakaže sladkor na sladkorne karte. Ta pojav je tem bolj obžalovanja vreden, ker se je pokazalo, da se ta množica ni zbrala le spontano istočasno pred sladkorno centralo, temveč je bila nahujskana od gotovih žensk, da izsilijo sladkor na karte, katerega pa sladkorna centrala žal še ni dobila za Ljubljano. Da sladkor za Ljubljano še ni došel, ni temu kriva ne sladkorna centrala, ne vlada in ne aprovizacija, temveč edino - le Nemška Avstrija, ki dela glede uvoza razne neprilike. To je sicer za stranke, ki rabijo sladkor, zelo nerodno, nikakor pa še nikogar ne opravičuje, da bi zahteval sladkor s silo, če ga ni, temmanj, ker je danes v Ljubljani na razpolago toliko bele in koruzne moke ter ameriškega špeha — ki je v primeri s cenami prejšnjih let zelo poceni, tako da si stranke za silo par dni prav lahko odpomorejo s prežganko ali kako drugo močnato jedjo. Treba je le pomisliti, da je treba sladkorja tudi za zasedeno ozemlje na Koroškem, kjer nimajo ne moke, ne kruha, ne maščobe, še manj pa sladkorja ter da so ti kraji predvsem veliko bolj nujno potrebni sladkorja kakor pa Ljubljana, ki je v primeri z drugimi mesti bila vedno točno preskrbljena s sladkorjem. Občinstvo se toraj opozarja, da sladkorna centrala nima nikake pravice razpolagati s sladkorjem ali ga celo nakazovati posameznim strankam ter naj se nikar ne da zavesti k nepremišljenim dejanjem, ker Ljubljana je danes vojno ozemlje in se zasleduje vsako nasilje po vojnem zakonu. Kakor hitro pa bo prišel sladkor v Ljubljano, ki je že na potu, ga boče sladkorna centrala takoj razdelila trgovcem.

Jaroslav.

Zgodovinski roman.

Ruski spisal J. Šmidt-Melin; preložil Al. Benkovič.

(Dalje.)

Ravno je bil v največjem sovražnem vrvenju, ko je z vzvišenega mesta opazil mladega ruskega častnika, ki je bil vsled nesmišljive odločnosti v smrtni nevarnosti. Ze so bili sovražniki obkolili težko ranjenega, ko mu je Jaroslav s peščico vojakov prihitel na pomoč. Njih hrabrosti se je posrečilo, da so pregnali sovražnike, le tisti, kateremu je bila pomoč namenjena, je s krvjo oblit brez zavesti ležal na tleh.

Za hip se je Jaroslav sklonil čezenj ter ga pogledal in lepi, a smrtno blede obraz. Zdajci je ranjenec odprl oči, a jih takoj zopet zatisnil nezavesten.

»Morda ga bo mogoče še rešiti,« je rekel Jaroslav sam pri sebi, zadel ranjenca na rame ter hitel, občudovan od prijateljev in sovražnikov, na mesto, kjer je čakala zdravniška pomoč.

A ne da bi si oddahnil, je hitel nazaj v boj, kd se je nagibal h koncu. Mesto se je udalo!...

Dne 8. septembra je Paškevič vkorakal v Varšavo. Zopet je pokazal, da se njegovemu umu ne more ustavljati noben sovražnik.

A tudi v svojem zmagoslavju Paškevič ni pozabil hrabrih ranjenih vojakov. V hišah, ki so jih bili zapustili Poljaki, so bile prirejene nove bolnišnice.

V palači starega staroste, kjer so sicer vitezi z dražestnimi damami govorili o ljubezni, kjer se je govorilo o domovinski ljubezni in so se izrekale besede polne sovraštva, tam so stala v dolgih vrstah ležišča ranjenecv drugo poleg drugega.

Ena najlepših sob je bila pripravljena za Jaroslava in grofa Lubanova — rešenega častnika. Rešenec z rešiteljem v eni sobi!

Dočim so zdravniki rane Jaroslavove proglasili za težke, so pri Lubanovu izgubili vse upanje. A bilo je drugače usojeno. Osem dni se je boril s smrtjo, potem pa se je zavedel in se ozrl na Jaroslava, ki je poleg njega sede rahlo drmal.

Z veseljem je grof motril obraz svojega rešitelja. Zdajci je vstopil njegov sluga, kateremu so od veselja solze zalile oči, ko je ugledal gospoda pri polni zavesti. In povedal mu je, da ga je poleg njega sedeči mladenič rešil smrti ter mu streže z bratovsko skrbjo in vne-mo, tako da bi brez požrtvovalne njegove pomoči nikdar ne bil več ugledal belega dne.

In grof se je spomnil, da je slišal pripovedovati o imenu Jaroslavovem, o njegovih zaslugah in dogodivščinah, in ko se je ta vzdramil, prebujen od govorjenja, mu je podal blede roko z usmevom, neskončno zgovornim.

»Rešili ste mi življenje,« je izpregovoril z glasom, da ga je bilo komaj razumeti, »in tega vam Aleksander Lubanov ne pozabi nikoli. Kako naj vam poplačam, kar ste storili

zame in da ste še sedaj blizu mene! Kako je prijetno, ako človek v bolestitih in trpljenjskih gleda v sočutno oko in ima koga, kateremu bi misli in čustva...«

»Ne smete govoriti toliko,« mu je Jaroslav segel v besedo, »vsak napor in razburjenje vam je strogo prepovedano.«

Le s težavo se mu je posrečilo, da je bolnika odvrnil od nadaljnjega govorjenja. Ko pa sta nekaj dni pozneje, v katerih je bil grof čudovito okreval, bila sama v sobi, ni več pomagalo sklicevanje na zdravniške predpise.

»Pustite me govoriti,« je prosil Lubanov. »Vam, katerega sem čestokrat slišal hvaliti kot vzor zvestobe, poštenosti in viteškega mišljenja, moram odkriti, kar me bolešno vznemirja. Čutim, da sem nevreden človek, katerega brezpamet in lahkomišelnost ponižuje globoko pod vašo vzvišenost in čednost, da je bilo izgrešeno vse moje prejšnje življenje.«

»Že zgodaj,« je nadaljeval po kratkem premolku, »sem si lahko volil način življenja po svoji volji. Gospodar sem znatnega imetja, lahko sem se udajal vsakemu razkošju, a ne vedno po pravi poti. O, ko bi mogel s solzami izmiti prejšnje čase! Vem, da to morem edino le, ako grem v samostan. Tam hočem služiti Vsemogočnemu ter se pokoriti za svoje krivde.«

»Gledate me,« je nadaljeval, ko je videl, kako ga je poslušalec gledal prestrašen in strmeč, »kakor bi mislili, da govorim v vročici. Nikakor ne, zdrave pameti sem. Vse sem natanko premislil in jutri se z biskupom parazgovorim o potrebnih stvareh.«

»Zakaj že jutri?« je vprašal Jaroslav. »Ne zaupajte hipnemu razpoloženju! Mlado sročje je vroče, rado se udaja obupu ter si obeta najti v samostanu, kar je izgubilo med svetom. A mnogo jih je že objokovalo prenačljeno objubo in...«

»Ne bom objokoval,« ga je prekinil Lubanov. »Kaj imam med svetom, čigar užitek me ne mikajo več; čemu mi bo življenje, katerega grehe morem popraviti samo v samostanski samoti?«

»Ste li že prej nameravali vstopiti v samostan?« je vprašal Jaroslav. »Ali pa vas tja žene vera, da krivdo popravite s posti in molitvami?«

»Šele zdaj se je vzbudila v meni ta vroča želja.«

»Pozabili ste, da je Bog pomirjen, ako se zavedamo svojih grehov ter se jih od srca kesamo; da ni prijatelj maščevanja in sovraštva, marveč odpuščanja.«

(Dalje.)

Izdajatelj konsorcijski »Večernega lista«.

Odgovorni urednik Viktor Cenčič.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.

Žvepleno kop ališče

Varaždinske toplice (Hrvatska)

Zelezniška in poštna postaja, telefon, brzopjav.

Nov zdravilišni hotel.

Električna razsvetljava.

Staroznano, radioaktivno zdravilišče z žveplom (Schwefel-therme) + 58° C priporočeno proti protinu revmatizmu, išiasu i. t. d. vrstu, grlu, prsih, jetrih, želodcu in črevesnih boleznih. Elektr. masaža, blatne, ogljikovo kisle in solne kopeli. — Odprto celo leto. — Krasna okolica. — Mod. oprema. — Novi hoteli. — Prospekte gratis. — Zdravil. zdravnik dr. J. Lochert.